

Jo, vil jeg sige til ministeren, det er meget alvorligt. En ting er, at man har nogle politiske uenigheder, ...

Første næstformand (Svend Auken):

Ja ...

Keld Albrechtsen (EL):

... men når man forsøger at føre Folketinget bag lyset, er det altså ikke sjovt.

Første næstformand (Svend Auken):

Nej, men alligevel skal taletiden overholdes. Jeg er nødt til at sige det.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg synes sådan set, at debatten er interessant, også mere principielt i forhold til det spørgsmål, som Forsvarsudvalget har stillet udenrigsministeren, spørgsmål nr. 76 til B 118, hvor der står: På hvilket grundlag har den norske og svenske regering afvist USA's beslutning om en militær afvæbning af Irak? Og så svarer regeringen: Regeringen ser det ikke som sin opgave at gøre nærmere rede for grundlaget for andre landes holdninger.

Nu var der måske ikke på det tidspunkt, hvor svaret blev afgivet, en redegørelse fra den norske regering. Den er først kommet i dag, og den svenske regering har måske ikke noget tilsvarende for så vidt angår folkeretten. Men det interessante er jo, at i dag her i debatten er statsministeren og andre politikere fuldt ud opmærksomme på, hvad den norske statsminister Bondevik har redegjort for i det norske Storting, og selvfølgelig er man da det. For folkeret og politiske synspunkter udvikler sig jo ikke på baggrund af, hvad vi bare mener i det danske Folketing, men hvad man mener rundt omkring.

Derfor synes jeg også, det er vigtigt at få udenrigsministeren til i debatten her i dag at sige, at regeringen fremover faktisk gerne vil informere Folketinget om, hvad andre landes synspunkter er, for det var faktisk ikke, hvad regeringen rent principielt gav udtryk for man ville, da Folketingets Forsvarsudvalg stillede spørgsmål nr. 76 i forbindelse med behandlingen af B 118.

Første næstformand (Svend Auken):

Så får udenrigsministeren lejlighed til at svare, og herefter vender vi tilbage til spørgsmål til hr. Peter Skaarup.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Til hr. Jann Sjursen vil jeg sige, at den norske statsministers opsummering jo ikke eksisterede i går. Det er heller ikke den norske regerings redegørelse om folkeretten, der eksisterer her. Det er statsministerens politiske tale, hvor han opsummerer. Det vil sige, at jeg ikke er bekendt med det. Næh, nu skal vi gøre det klart, så man ikke begynder fuldstændig at forplumre og forvirre denne debat.

Der foreligger åbenbart en redegørelse fra den norske statsminister, den har jeg ikke. Jeg har det, som enhver kan hente ned fra nettet. Det har hr. Keld Albrechtsen ikke. Det er der ikke noget odiøst i. Enhver kan hente det ned fra nettet, og jeg skal meget, meget gerne fortælle hr. Keld Albrechtsen, hvor på nettet han kan hente det ned. Det er ikke noget problem. Så lad dog være med at mistænkeliggøre, at man har været i stand til at hente ned fra nettet, hvad enhver kan hente ned fra nettet, altså statsministerens tale.

Så det, der er tale om her, er altså, at vi har statsministerens tale. Det er da meget rimeligt, at vi, når den kommer, også søger for at se hans tale, som han har holdt i Stortinget i dag. Den kan alle se. Enhver kunne være gået ind for at se den. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at de har den debat i Norge.

Så har man altså diskuteret den. Så bliver jeg bedt om at redegøre for hans konklusioner omkring folkeretten. Det har jeg gjort. Jeg kan ikke se, at der er nogen diskussion om det eller noget odiøst i det overhovedet. Jeg synes, det er en mærkelig diskussion.

Der kommer der nogle forudsætninger: Saddam Husseins brud på resolution 1441, og der er en konstatering af, at de materielle folkeretlige krav er opfyldt i det, vi andre foretager os, men de havde ønsket en ny, klar folkeretlig beslutning i FN. Derfor vil de ikke træde til. Men de siger jo, at det er deres synspunkt, regeringens synspunkt; det er ikke en folkeretsvurdering. Regeringens holdning er ikke først og fremmest baseret på en folkeretlig og juridisk vurdering. Regeringen har ud fra en helhedsvurdering truffet en politisk konklusion, og den er klar. Det er det, der står.

Kl. 15.10

Det, vi har gjort i Danmark, er jo også, at vi har truffet en politisk konklusion. Det, der sker, siger hr. Aage Frandsen, er, at konklusionerne i vores notat, som Folketinget har fået, understøt-